

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Amihalachioaie Gheorghe în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015 și a sentinței Judecătoriai Hîncești din 12 iunie 2015, în cauza penală privind-o pe

Mîndrila Marina Petru, născută la 24 noiembrie 1985, originară și domiciliată mun. Chișinău str. Independenței 16/1 ap. 68-72.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 08.05.2013-12.06.2015
2. instanța de apel: 13.07.2015-25.11.2015
3. instanța de recurs: 19.02.2016 - 30.03.2016

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriai Hîncești din 12 iunie 2015, Mîndrila Marina Petru a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și dispusă aplicarea măsurii de constrângere cu caracter medical-internarea pentru tratament în instituția medico-psihiatrică cu supraveghere obișnuită - IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Mîndrila M., conviețuind în concubinaj cu Lozinschi Veaceslav și locuind împreună cu acesta și fiul lor minor, Mihai, în casa din s. Bobeica, r-nul Hîncești, în decursul a mai multor ani abuza fizic și psihic de concubinul Lozinschi V., punându-l permanent într-un pericol iminent de orice abuz, cum ar fi: aplicarea loviturilor cu mâinile și diferite obiecte peste diferite părți ale corpului, soldate cu vătămarea corporală, adresarea cu cuvinte injurioase în adresa lui, prin ce i-a înjosit onoarea și demnitatea, provocându-i suferințe fizice și psihice, iar în final decesul lui. Astfel, Mîndrila M., la data de 03.01.2013, în jurul orei 19.00, la domiciliul situat în s. Bobeica, r-nul Hîncești, acționând cu intenție, i-a aplicat lui Lozinschi V., cu care locuia în concubinaj, mai multe lovituri cu mâinile peste față și alte părți ale corpului, prin ce i-a cauzat, conform concluziei raportului de expertiză

medico-legală nr. 37 din 04.04.2013, vătămări corporale neînsemnate. Mîndrila M., continuându-și acțiunile sale agresive i-a aplicat lui Lozinschi V. două lovituri cu un cuțit în regiunea cutiei toracice, prin ce i-a cauzat, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, ce au dus la decesul victimei.

Acțiunile lui Mîndrila M. au fost calificate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și anume – *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică, prejudiciu moral și care a provocat decesul victimei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Amihalachioaie G. în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de fond în mod formal a inclus toate declarațiile martorilor audiați, majoritatea fiind rude apropiate ale decedatului, apoi a enumerat un șir de documente procesuale ale cauzei penale, ce la fel nu conțin date concrete despre circumstanțele de fapt ale cauzei, însă toate acestea nu au fost analizate în cumul și nu s-a indicat, care este caracterul lor probatoriu în cazul concret;

- unicul argument pe care instanța de fond s-a bazat la emiterea sentinței de condamnare și care este citat de mai multe ori în argumentarea vinovăției inculpatei este raportul de expertiză medico-legală nr. 37 din 05.03.2013;

- instanța de fond a neglijat circumstanțele probate cu certitudine cu privire la leziunile mâinii drepte, în cazul când Lozinschi V. și-a tăiat degetele, lovind cu mâna dreaptă în sticla ușii casei, unde locuia, invocând în conținutul sentinței, că martorii Vrabie R., Eremia C. și Jechiu I. au comunicat că, în urma unui conflict Mîndrila M. a încercat să-i aplice decedatului o lovitură cu cuțitul, însă acesta a reușit să apuce cu mâna cuțitul, tăindu-și palma mâinii. Respectiv, toți acești martori nu au putut concretiza nici care mână a fost tăiată și când a fost acest incident, însă instanța de judecată a luat în considerație aceste declarații pentru a demonstra agresivitatea inculpatei, dar nu circumstanțele reale ce au avut loc și au demonstrat contrariul;

- în baza probelor examinate la urmărirea penală și în ședințele de judecată s-a stabilit cu certitudine, că nu au existat martori oculari la cele întâmplate în data de 03.01.2013, nu au fost prezentate de partea învinuirii careva probe, ce ar demonstra învinuirea adusă inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că necătând la faptul că, inculpata vina nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate ultimei este dovedit prin declarațiile succesului legal al părții vătămate Lozinschi E., martorilor Bucur N., Lozinschi T., Trohină O., Lozinschi C., Comandari

V., Hîncu V., Cimpoieșu Z., Danu A., Jechiu I., Baltagă V., Eremia C., Mustață L., Vrabie R., Hîncu V., Beregoi S. și prin materialele cauzei și anume: ordonanța din 17.01.2013 (f.d. 2 v. I); proces-verbal din 04.01.2012 de cercetare la fața locului (f.d. 15-18 v. I); proces-verbal de percheziție din 18.01.2013 (f.d. 56-57 v. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 18.01.2013 (f.d. 58-59 v. I); raport de expertiză medico-legală nr. 04 din 05.01.2013 (f.d. 62-65 v. I); raport de expertiză medico-legală nr. 37 din 05.03.2013 (f.d. 74-81 v. I); raport de expertiză medico-legală nr. 89 din 27.03.2013 (f.d. 82-85 v. I); raport de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 129 a-2013 din 01.03.2013 (f.d. 96-98 v. I); proces-verbal de ridicare din 24.01.2013 (f.d. 105 v. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 24.01.2013 (f.d. 107 v. I); proces-verbal de ridicare din 21.01.2013 (f.d. 109 v. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 21.01.2013 (f.d. 110 v. I); proces-verbal de examinare din 15.04.2013 (f.d. 120 v. I); raport de expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 42sn-2014 din 10.07.2014 (f.d. 157-160 v. II).

Instanța de apel a notat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatei încadrarea juridică corespunzătoare și anume art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Cu referire la poziția apărării ce ține de declarațiile inculpatei precum că, victima Lozinschi V., fiind în stare de ebrietate singur și-ar fi produs lovitura cu cuțitul, deoarece ar fi încercat să se sinucidă, nu a putut fi reținută de către instanța de apel, dat fiind faptul că, această versiune nu se confirmă prin materialele administrate la cauza penală și respectiv, se apreciază ca o tactică de apărare a inculpatei.

Instanța de apel a constatat că inculpata Mîndrila M. conviețuia în relații de concubinaj cu Lozinschi V., împreună cu copilul lor minor, Mîndrila Mihai-David, în s. Bobeica, r-nul Hîncești. În familia inculpatei și a lui Lozinschi V. relațiile erau tensionate, deseori se produceau conflicte, fiind prezente situații în care inculpata recurgea la acțiuni de aplicare a violenței fizice și psihice asupra victimei Lozinschi V., fapt confirmat prin declarațiile succesului legal al victimei, Lozinschi E. și martorii Lozinschi T., Danu A., Jechiu I.

La fel, instanța de apel a reținut, că la data de 03.01.2013, inculpata, a revenit acasă mai târziu, fiind deplasată la domiciliu de către Comandări V., la acel moment, Lozinschi V. și copilul acestora se aflau deja acasă. Între cei doi a izbucnit un conflict, fapt confirmat și de către inculpată. În scurt timp, în jurul orei 18.30, la punctul medical din s. Bobeica a parvenit informația de la secția urgență a SR Hîncești despre faptul că, în s. Bobeica un bărbat acuză plagă de cuțit, respectiv, după deplasarea ambulanței la domiciliul lui Lozinschi V. și transportarea în regim de urgență a acestuia la SR Hîncești, fiind diagnosticat cu plagă penetrantă în cutia toracică pe dreapta, ultimul a fost supus unei intervenții chirurgicale, în cadrul căreia ca urmare a gravității leziunilor corporale, victima a decedat.

În opinia instanței de apel, declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în instanța de apel, coroborează cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013, astfel se deduce în mod evident săvârșirea faptei de către Mîndrila M., care a aplicat două lovituri cu un cuțit în regiunea cutiei toracice victimei Lozinschi V. și combaterea versiunii inculpatei precum că victima și-a aplicat singur loviturile, din intenția de a se sinucide, deoarece, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013 s-a concluzionat că, regiunea localizării plăgilor penetrante în cutia toracică este accesibilă producerii leziunilor prin autoagresiune, dar în cazul concret, ținând cont de caracterul plăgilor înțepate - tăiate, producerea lor cu mâna proprie este puțin probabilă.

Cu referire la alegația apărării, precum că prin declarațiile martorului Golovății A. se confirmă că Lozinschi V. singur și-a cauzat cu cuțitul leziuni corporale, comunicându-i personal despre acest fapt că, el singur s-a înjunghiat, fiindcă s-a săturat să trăiască, instanța de apel a apreciat-o critic, deoarece aceste declarații ale martorului vin în contradicție cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013 și din care motive, nu pot fi reținute ca fiind pertinente și concludente.

Totodată, instanța de apel nu a reținut nici declarațiile martorului Grițuc A., care a declarat că decedatul i-a comunicat că s-a săturat de viață și dacă nu se va ucide el, o va omorî pe inculpată și nici aprecierea apărării, precum că martorul nu este rudă nici cu decedatul și nici cu inculpata, deoarece, la fel declarații martorului vin în contradicție cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013.

De asemenea, instanța de apel a considerat că prima instanță constatând vinovăția inculpatei de comiterea faptei infracționale imputate și apreciind faptul că, conform concluziilor reflectate în raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 42sn-2014 din 10.07.2014, precum că, Mîndrila M. suferă în prezent de „schizofrenie paranoidă, sindrom halucinator-paranoid” o lipsește pe ultima de capacitatea de a ispăși pedeapsa penală, astfel just a concluzionat de a o elibera pe inculpată de pedeapsă și de a aplica în privința acesteia măsuri de constrângere cu caracter medical sub formă de internare într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

Instanța de apel a statuat, că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, ce au fost cercetate de prima instanță și verificate în instanța de apel, iar careva temeieri de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatei, instanța de apel nu a stabilit.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Amihalachioaie G. în numele inculpatei, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Mîndrila M. să fie achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului invocă că:

- în salonul automobilului ambulantei, Mîndrila M., a fost chemată de concubinul Lozinschi V., care i-a comunicat că singur și-a produs lovitura cu cuțitul, dar va spune poliției că ea l-a lovit, fapt auzit de martorul Bucur N., care activează în calitate de șef al postului de poliție și care pe parcursul urmăririi penale și examinării judecătorești a confirmat această circumstanță;

- la fel, despre faptul că Lozinschi V. singur și-a cauzat cu cuțitul leziuni corporale pe data de 03.01.2013, a declarat în ședința judiciară martorul Golovați A., medicul-chirurg, care în seara aceleiași zile l-a operat și căruia i-a comunicat că el „singur s-a înjunghiat, fiindcă s-a săturat să trăiască”;

- despre intenția lui Lozinschi V. de a se sinucide a mai declarat în instanța de judecată și martorul Grițuc A., vecinul acestuia, care seara de 31.12.2012 au petrecut-o împreună, au consumat vin, după ce decedatul i-a spus că „s-a săturat de viață și că dacă nu se va ucide el, o va omorî pe inculpată”;

- instanțele de fond nu s-au expus asupra certificatului de la Spitalul de Urgență din mun. Chișinău, prin care s-a demonstrat, că Lozinschi V. la 05.04.2008 a fost operat la mâna dreaptă, în urma acestei intervenții chirurgicale decedatul folosea în acțiunile sale mâna stângă, astfel dacă ar fi fost cunoscută această circumstanță, la efectuarea expertizei medico-legale, raportul acesteia ar fi fost cu totul altul și probabilitatea de a produce leziunile date personal de către decedat ar fi fost una mult mai mare;

- instanțele de fond în mod arbitrar s-au expus în privința tuturor declarațiilor martorilor învinuirii, care nu au fost martori oculari la cele întâmplate în seara zilei de 03.01.2013, nu au mărturisit asupra circumstanțelor întâmplate, astfel declarațiile acestora, materialele cauzei penale, opinia participanților la examinarea cauzei în speță nu au nici o importanță;

- instanțele judecătorești nu au luat în considerație concluzia raportului de expertiză medico-legală, care nu este una categorică, dar lasă unele rezerve pentru posibilitatea de a proba că victima putea și singur, cu mâna proprie, să-și producă leziunile date, iar ținând cont de intervenția chirurgicală pe care victima a avut-o la mâna dreaptă în anul 2008, fapt confirmat prin certificatul de la Spitalul de Urgență din mun. Chișinău, acea probabilitate este și mai mare.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Astfel, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv recursul nu este motivat sub aspectul casării hotărârilor recurate ca fiind ilegale. Cu referire la poziția apărării, precum că victima singur și-a cauzat cu

cuțitul leziuni corporale, acestea au fost apreciate critic de către instanța de apel, deoarece vin în contradicție cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013. La fel, instanța de apel la stabilirea pedepsei a luat în considerație raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 20ns-2015 din 19.03.2015, ce atestă că expertizanta după starea sa psihică necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Avocatul Amihalachioaie G. în recursul ordinar declarat, indică temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, Colegiul penal conchide, că ultimul solicită achitarea inculpatului, de unde rezultă că semnalează temeiul prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În esență, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea nu au evaluat corespunzător probele cercetate, astfel în opinia avocatului ele demonstrează nevinovăția lui Mîndrila M. de cele incriminate prin actul de sesizare a instanței.

Prin urmare, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide, că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanțele de fond au prezentat situația de fapt imputată inculpatei în urma propriei cercetări și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în prezenta speță.

În această ordine de idei, se reține că instanțele de fond, au motivat cu suficientă amplitudine în filele 227-240, v. II , 55-59 v. III, din cuprinsul hotărârilor atacate soluția de vinovăție a inculpatei și calificarea acțiunilor acesteia.

Dintr-un alt punct de vedere, se reține de către Colegiul penal cu titlu de premisă că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând posibilitatea părților din

proces și opiniei publice să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanței de control judiciar, elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

Astfel, din conținutul hotărârii recurate reiese, că instanța de apel a constatat existența faptelor și a prezentat împrejurările de loc, de timp, de mod, de mijloace, scopul în care a fost săvârșită fapta, a făcut o evaluare a probelor din care rezultă vinovăția inculpatei, cercetând inclusiv apărările formulate cu privire la nevinovăția sa, generând concluzia că a verificat dacă împrejurările reținute de instanța de fond reprezintă adevărul material, complet și cert (Boldea vs. România).

În continuare, instanța de recurs în aceeași ordine de idei specifică că, argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția sa, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Cu toate acestea, luând în considerație faptul că, instanța europeană pentru drepturile omului s-a pronunțat constant că argumentele atât ale apărării, cât și ale acuzării trebuie să fie examinate în hotărâre, pentru ca cei care sunt trimiși în judecată pentru diferite fapte să fie convinși că judecătorul le-a studiat apărările și în acest sens să determine și șansele de reușită ale unui recurs (cauza Hadjianastassiou c. Greciei), instanța de recurs va purcede la analiza argumentelor invocate de recurent în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Referitor la criticile recurentului, în sensul că, Lozinschi V. și-a produs singur lovitura cu cuțitul, iar instanțele de fond în mod arbitrar s-au expus în privința tuturor declarațiilor martorilor învinuirii, care nu au fost martori oculari la cele întâmplate în seara zilei de 03.01.2013, nu au mărturisit asupra circumstanțelor întâmplate, astfel declarațiile acestora, materialele cauzei penale, opinia participanților la examinarea cauzei în speță nu au nici o importanță, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, deoarece faptul comiterii infracțiunii anume de către inculpată se combate prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- raportul de expertiză medico-legală nr. 37 din 05.03.2013, conform căruia se atestă că plăgile penetrante în cutia toracică pe dreapta au fost produse prin lovire cu un obiect înțepător-tăietor cu forța suficientă pentru a pătrunde în cutia toracică, leziuni ce se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Multiple excoriații pe față și partea dorsală a mâinii drepte, echimozele pe fața anterioară a cutiei toracice au fost produse cu un corp dur contondent, posibil cu mâna, leziuni ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate. Excoriațiile pe fața dorsală a mâinii drepte puteau să se formeze la autoapărare, ceea ce nu se exclude posibilitatea formării lor și în alte condiții. Regiunea localizării plăgilor penetrante în cutia toracică este accesibilă producerii leziunilor prin autoagresiune, dar în cazul concret, ținând cont de caracterul plăgilor înțepate - tăiate, producerea lor cu mâna proprie este puțin probabilă, fiind produse cu un obiect înțepător tăietor;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2013 și fototabela anexă, prin care s-a constatat că la domiciliul lui Lozinschi V. era curat în casă, arma crimei nu a fost găsită;

- declarațiile succesorului legal al părții vătămate Lozinschi E., din care rezultă că după ce medicul le-a spus că Lozinschi V. a decedat, ajungând la casa în care locuiau Marina cu Veaceslav, a observat că în casă este ordine absolută, toate lucrurile fiind aranjate la locul lor, ceea ce i-a atras atenția, deoarece de regulă „nu era așa de curat”. Când timp Lozinschi V. și Mîndrila M. s-au aflat în relații de concubinaj, aveau o relație tensionată, erau agresivi unul față de altul, mereu se certau între ei, ajungând chiar și la aplicarea violenței fizice. Când a mers la expertul Starinschi V. acesta i-a comunicat că fiul său a fost omorât, astfel consideră că ultimul a fost tăiat cu cuțitul de Mîndrila M. De asemenea, nu a auzit niciodată ca feciorul său să vorbească de careva intenții suicidale;

- declarațiile martorilor Lozinschi C. și Eremia C., din care reiese că Lozinschi V. era dreptaci și nu putea singur să se lovească cu cuțitul în regiunea dreaptă a cutiei toracice și apoi singur să scoată cuțitul și să-l ascundă, relațiile dintre Lozinschi V. și Mîndrila M. în ultimul timp erau foarte tensionate. Nu a auzit despre careva tentative de suicid din partea lui Lozinschi V.;

- declarațiile martorilor Jechiu I., Vrabie R. și Hîncu V., conform cărora a fost o situație, când Lozinschi V. i-a comunicat că, inculpata l-a stropit cu gaz în ochi, altă dată în timpul unei certți, Mîndrila M. a luat cuțitul și a vrut să-l înjunghie în burtă, însă ultimul a apucat cu mâna de lama cuțitului, fiind tăiat în palmă. Ulterior, a mai fost o situație când acesta și-a tăiat degetele de la mâna dreaptă într-o sticlă, iar după aceasta Lozinschi V. lucra normal cu mâna dreaptă. Motiv de ceartă era gelozia sau faptul că inculpata nu se ocupa de gospodărie;

- declarațiile martorului Cimpoeșu Z., care a menționat că la adunarea de partid în s. Bobeica r-nul Hîncești, Lozinschi C., i-a comunicat că pe cazul decesului lui Lozinschi V., medicul legist i-a spus că nu este vorba de o sinucidere, dar de omor;

- declarațiile martorului Danu A., din care se atestă, că el împreună cu Lozinschi E. au mers la medicul legist, de la care au aflat că Lozinschi V. a fost omorât, astfel consideră că ultimul singur nu putea să se sinucidă, aplicându-și tăietura cu cuțitul în partea dreaptă a abdomenului. De multe ori a sesizat, că Mîndrila M. îl amenința pe Lozinschi V. precum că va veni cineva și îl va închide. Nu a auzit despre careva tentative de suicid din partea lui Lozinschi V. sau să o amenințe pe Mîndrila M. cu aplicarea violenței;

- declarațiile martorului Beregoi S. care a relatat că la data de 31.12.2012 Lozinschi V. împreună cu Grițuc A. au venit la el acasă și toți au servit câte un pahar cu vin. Nu a fost așa situație ca în seara respectivă Lozinschi V. să discute în particular cu Grițuc A. Cunoștea despre faptul că, Lozinschi V. se certa cu soția sa, nu a auzit ca Lozinschi V. să spună ceva de suicid și nu a observat ca ultimul să cadă jos. Consideră

că, Lozinschi V. nu era în stare să se sinucidă, iar în cazul în care se hotăra să o facă, nu prin a se tăia singur.

Instanța de recurs reține, că deși, în prezenta cauză supusă judecării, prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpatei, fapt incident și în prezenta speță. Astfel, Colegiul penal conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică la faptul că Mîndrila M. a comis infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Subsidiar, Colegiul reiterează că, indiscutabil, chestiunea cu privire la evaluarea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, care este invocată de recurent, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

Instanța de recurs evidențiază și faptul că, latura subiectivă și anume intenția inculpatei, rezultă și din comportamentul anteașezional al acesteia față de victimă și anume că, aceștia aveau o relație tensionată, permanent fiind amenințări din partea inculpatei, mai mult ca atât conform raportului de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013, se atestă că la cadavrul lui Lozinschi V. au fost stabilite multiple excoriații pe față și partea dorsală a mâinii drepte, echimozele pe fața anterioară a cutiei toracice ce au fost produse cu un corp dur contondent, posibil cu mâna, excoriațiile pe fața dorsală a mâinii drepte puteau să se formeze la autoapărare. De asemenea, conform declarațiilor martorilor Jechiu I., Vrabie R. și Hîncu V., au fost situații când inculpata l-a stropit cu gaz în ochi, altă dată în timpul unei cerți, Mîndrila M., a luat cuțitul și a vrut să-l înjunghie în burtă, însă ultimul a apucat cu mâna de lama cuțitului, fiind tăiat în palmă.

De asemenea, prin comportamentul postagresional al inculpatei, se atestă că aceasta a acționat spre ștergerea urmelor crimei, prin faptul că: a spălat petele de sânge, a făcut ordine în casă, a ascuns arma crimei, după care în final a anunțat ambulanța și reprezentanții organelor de drept, astfel având scopul de a crea o situație virtuală de suicid și o falsă reprezentare a evenimentelor referitor la decesul lui Lozinschi V.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs respinge declarațiile inculpatei și a martorului Bucur N. precum că Lozinschi V., i-a comunicat lui Mîndrila M. în salonul ambulanței că singur și-a produs lovitura cu cuțitul, dar va spune poliției că ea la lovit, fiind corect apreciate critic de către instanțele de fond, constituind o poziție de autoapărare a inculpatei.

Ce ține de declarațiile martorului Golovatâi A., medicul-chirurg care în seara zilei de 03.01.2013 l-a operat pe Lozinschi V., cu toate că se afla într-o stare gravă, i-a comunicat că el singur s-a „înjunghiat fiindcă s-a săturat să trăiască”, Colegiul penal reține, că instanțele de fond corect le-a dat o apreciere critică, dat fiind faptul că declarațiile acestuia vin în contradicție cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013. Totodată, reieșind din fișa medicală a lui Lozinschi V. (f.d. 41 v. II), instanța de recurs constată că același medic a făcut cu totul alte înscrisuri,

precum că anamneză (conform DEX - totalitatea datelor pe care medicul le capătă interogând bolnavul cu privire la apariția și evoluția bolii de care suferă) nu este posibil de precizat din cauza stării grave a pacientului, iar circumstanțele menționate i-au fost aduse la cunoștință de medicii de la Asistența Medicală Urgentă, fără a indica care anume persoană.

Cu referire la critica recurentului, precum că despre intenția lui Lozinschi V. de a se sinucide a mai declarat în instanța de judecată și martorul Grițuc A., vecinul acestuia, cu care a petrecut seara de 31.12.2012, consumând vin, după ce decedatul i-a spus că „s-a săturat de viață și că dacă nu se va ucide el, o va omorî pe inculpată”, Colegiul penal statuează, că declarațiile acestuia se infirmă prin declarațiile martorului Beregoi S. din care se atestă, că la data de 31.12.2012, Lozinschi V. împreună cu Grițuc A. au venit la el acasă și toți au servit câte un pahar cu vin, nu a fost așa situație ca în seara respectivă, Lozinschi V., să discute în particular cu Grițuc A., nu a auzit ca Lozinschi V. să spună ceva de suicid, consideră că ultimul nu era în stare să se sinucidă, iar în cazul în care se hotăra să o facă, nu prin a se tăia singur. De asemenea, este de menționat și acel fapt că declarațiile martorului Beregoi S., la fel sunt în coroborare cu raportul de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013 și celelalte probe menționate mai sus.

Totodată, nu sunt fondate nici criticile avocatului precum că instanțele judecătorești nu au luat în considerație că concluzia raportului de expertiză medico-legală nu este una categorică, dar care lasă unele rezerve pentru posibilitatea de a proba că victima putea și singur, cu mâna proprie, să-și producă leziunile date, iar ținând cont de intervenția chirurgicală pe care victima a avut-o la mâna dreaptă în anul 2008, fapt confirmat prin certificatul de la Spitalul de Urgență din mun. Chișinău, acea probabilitate este și mai mare.

În acest sens, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului, că conform raportului de expertiză medico-legală nr. 37 din 04.04.2013, cele două plăci penetrante au fost fixate în partea dreaptă a toracelui, sub claviculă, astfel deși este o zonă accesibilă provocării prin autoagresiune, ținând cont de caracterul plăgilor înțepate - tăiate, producerea lor cu mâna proprie este puțin probabilă, mai mult ca atât, conform declarațiilor martorilor Jechiu I., Vrabie R. și Hîncu V. se confirmă că Lozinschi V. era dreptaci. Ce ține de intervenția chirurgicală pe care victima a avut-o la mâna dreaptă în anul 2008, instanța de recurs atestă, că conform fișei medicale de la Spitalul de Urgență mun. Chișinău, în luna aprilie 2008, Lozinschi V. a suferit o intervenție chirurgicală la degetul patru al mâinii drepte, operația a decurs fără complicații, nefiind indicat că degetul în cauză a rămas infirm, de asemenea nefiind constatată starea de invaliditate a acestuia sau careva impedimente de a folosi mâna dreaptă, din care considerent instanța de recurs respinge și critica recurentului precum că dacă la efectuarea expertizei medico-legale ar fi fost cunoscut faptul că Lozinschi V. a avut intervenție chirurgicală la mâna dreaptă, raportul acesteia ar fi fost cu totul altul și probabilitatea de a produce leziunile personal de către decedat ar fi fost una mult mai mare.

La fel, este nefondată și ultima critică din recursul avocatului precum că instanțele de fond au invocat ca probe declarațiile martorilor Vrabie R., Eremia C. Jechiu I. cum că Mîndrila M. a încercat să-i aplice decedatului o lovitură cu cuțitul, însă acesta a reușit să apuce cu mâna cuțitul, tăindu-și palma, fără a preciza care mână, când a avut loc și în ce circumstanțe. Instanța de recurs stabilește, că instanțele de fond corect au făcut referire la declarațiile martorilor menționați, deoarece depozițiile acestora confirmă numeroasele certuri dintre Lozinschi V. și Mîndrila M., ce au generat în acte de violență fizică și psihică, iar circumstanțele în care au avut loc aceste conflicte nu au careva importanță pentru cauză, de asemenea din declarațiile acestora reiese că victima a fost tăiat la mîna dreapta, după care lucra normal cu această mîna.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acesteia sînt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatei, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Amihalachioaie Gheorghe în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Mîndrila Marina Petru**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 20 aprilie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie